

skabt en ny handlekraftig kommunal struktur i hovedstadsområdet.

Når vi får skabt den, vil vi samtidig sikre, at det i forvejen velkendte og indarbejdede kommunale demokrati får fuld virkning i hele landet, også i denne del, og at det nye amtsråd kan varetage ansvaret for områdets samlede udvikling og for de amtskommunale opgaver i området, herunder for områdets samlede planlægningsvirksomhed.

Så skal jeg slutte af med at sige, at den dagsorden, som Socialistisk Folkeparti og – forstod jeg – Enhedslisten har foreslået, kan vi ikke støtte fra Socialdemokratiets side. Den taler om at igangsætte en politisk struktur uden at angive, hvad det er for en struktur, vi taler om. Og så slutter den af med, at der endvidere skal være tale om en demokratisk og åben styring af de forskellige opgaver. Det er helt uklart, hvad der menes med det.

Endelig skal jeg sige, at man foreslår datoen den 1. januar 1998. Den kommission, regeringen har nedsat, skal være færdig med udgangen af 1998, så vi kan ikke stemme for det stillede dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har vi hørt alle ministre og Socialdemokratiets ordfører tale om nødvendigheden af en reform. Alle har beklaget, at den ikke gennemføres, og det, der må undre os andre, er, hvorfor man gav op så hurtigt, hvorfor man overhovedet ikke lod det komme i nærheden af egentlige forhandlinger, inden man sagde, at det ikke kunne lade sig gøre.

For det, vi har nu – det er jo det, vi kan høre i forhold til alle de initiativer, regeringen og Socialdemokratiet har opregnet – er i virkeligheden en hovedstadsreform uden demokrati, hvad angår de opgaver, der skal gennemføres på sygehusområdet, miljøområdet, affaldsområdet, byudviklingsområdet, trafikområdet og med hensyn til erhvervsudviklingen.

Det var opgaver, der skulle udføres, og nu bliver de udført, bare gennem statslige organer, gennem selskaber af forskellig udemokratisk art, gennem indiviklet samarbejde mellem amter, kommuner og stat langt, langt væk fra borgerne her i hovedstadsområdet.

Den egentlige katastrofe ved det, der er sket, er jo, at demokratiet i den grad har fået et skud for boven, at ca. en fjerdedel til en tredjedel af landets borgere har fået det kommunale selvsty-

re i den grad udhulet, sådan som det tegner sig nu. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man fra regeringens side og fra Socialdemokratiets side kunne lade det ske, uden at man gjorde større forsøg på dog at komme i gang med noget.

Jeg vil godt sige, at personlig var jeg tilhænger af den store model, men jeg vil også godt sige, at når man ser på det, der nu ligger for, var den lille model da langt at foretrække til en start, i stedet for at det hele nu er lagt over i udemokratiske – ja, undskyld mig, men jeg mener i hvert fald i organer, der er meget fjernet fra at være kommunaldemokratiske. Det synes jeg er en virkelig katastrofe, og jeg synes, vi bør have et svar fra Socialdemokratiet – vi får det forhåbentlig senere fra regeringsmedlemmerne – på, hvorfor man gav op så hurtigt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kunne jo tage fat dér, hvor hr. Frank Aaen sluttede: hvorfor man gav op.

Jeg synes, det var godt, at man gjorde det, for det ligger sådan, at når man vil gennemføre nogle reformer af den art, der var lagt op til dér, har det utrolig stor betydning, at man har både de kommunale amtspolitikere, der er berørt af nyskabelsen, og befolkningerne i de berørte områder ligesom gjort modne til at gennemføre sådanne reformer.

Faktisk var det måske var det, der fik det hele til at kuldsejle, at forslaget kom som – for at bruge et moderne udtryk – en tyv om natten. Det var, som om det overrumplede alt og alle, og derfor skabte det også den – kan vi godt sige – modstand, som det gjorde.

Det, der bringer mig herop, er et spørgsmål til hr. Klaus Hækkerup, der kørte meget stærkt frem med de udtalelser, jeg også har hørt før, om, hvorfor Socialdemokratiet ønskede den store løsning. Der blev nævnt noget om rationaliseringsgevinster, der blev nævnt noget om konkurrencen i forhold til de andre hovedstæder. Jeg kunne tænke mig at spørge hr. Klaus Hækkerup: Hvad er det, der gør, at København ikke også fremover kan markedsføre sig selv som hovedstad, selv om man ikke er inde i sådan en stor sammenslutning? Det er der jo intet i vejen for.

Så vil jeg også godt sige, at det, denne reform lagde op til, var jo reelt, at Københavns og Frederiksbergs amtsstatus overgår til det nye store amt. Det skulle så være det nye store amt, der